

шж додж сѣ силж и сѣ оржжіе врѣхъ теке.
 Тогава царь-тѣ Константинъ уплашенъ отъ
 заканваніе-то на брата си, пріе първо Па-
 вла, кого-то постави на прѣстола му; а Св.
 Атанасіа призова отъ Римъ сѣ писма и го
 доведе при себе си, и кога-то сѣ сприказа
 сѣ него лично, позна, че е мжжъ мждъръ
 и Боговдѣхновенъ. Той сѣ почюди на голѣ-
 мыя неговъ разѣмъ; послѣ, откакто му на
 прави голѣмъ почестъ, върна го на прѣ-
 стола му сѣ славъ. На трѣгваніе самъ си
 царь-тѣ го испроводи до нѣйдѣ, и писа кѣмъ
 народа въ Александрію и кѣмъ всички-тѣ
 Египетскы Епископы и Кназове да излѣ-
 затъ на посрѣщаніе-то мѣ и да пріемѣтъ
 Св. Ат. сѣ честъ и благоговеніе. Тѣй бла-
 женный, подкрѣпенъ сѣ дрѣгы царскы писма,
 като заминѣва Сирию и Палестину присти-
 гна въ Св. градъ Ерѣсалимъ, дѣто сѣ пріе
 докроволно отъ С-го Максима исповѣдника
 Епископа Ерѣсалимскаго, сѣ кого-то си при-
 казахъ единъ дрѣгыму свои-тѣ бѣды и
 неволи, що сѣ прѣтърпели за Христа. Тогава
 свѣтѣйшій Патріархъ Максимъ като при-
 вика всички-тѣ възточни Епископы, кои отъ